

Księga Psalmów

Psalm 42

1. Kierownikowi chóru. Pieśń pouczająca. Synów Koracha. 2. Jak łania pragnie wody ze strumieni, tak dusza moja pragnie Ciebie, Boże! 3. Dusza moja pragnie Boga, Boga żywego, kiedyż więc dojdę i ujrzę oblicze Boże? 4. Łzy stały się dla mnie chlebem we dnie i w nocy, gdy [ludzie] mówią mi co dzień: Gdzie jest twój Bóg? 5. Wspominam o tym i rozrzewnia się dusza we mnie, jak to na czele uroczystego pochodu szedłem do domu Bożego, wśród głosów radości i dziękczynienia w świątecznym orszaku. 6. Czemu jesteś zgnębiona, moja duszo, i czemu jęczysz we mnie? Ufaj Bogu, bo jeszcze Go będę wysławiać: Zbawienie mego oblicza 7. i mojego Boga. A we mnie samym dusza jest zgnębiona, przeto na pamięć Cię przywołuję z kraju Jordanu i Hermonu, z góry Misar. 8. Głębia przyzywa głębię hukiem Twych potoków. Wszystkie Twe nurty i fale nade mną się przewalają. 9. Za dnia udziela mi Pan swojej łaski, a w nocy Mu śpiewam, sławię Boga mego życia. 10. Mówię do Boga: Moja Opoko, czemu zapominasz o mnie? Czemu chodzę smutny, gnębiony przez wroga? 11. Kości we mnie się kruszą, gdy lżą mnie przeciwnicy, gdy cały dzień mówią do mnie: Gdzie jest twój Bóg? 12. Czemu jesteś zgnębiona, moja duszo, i czemu jęczysz we mnie? Ufaj Bogu, bo jeszcze Go będę wysławiać: Zbawienie mego oblicza i mojego Boga.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.

Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.